

Billet til Teatret, som koster 1 Kr. eller 50 Øre, kunne gaa i Biografteatret for 25 Øre, og Biografteatrene spille hele Dagen rundt, der er 4, 5, 6 Forestillinger om Dagen, ja maaske mange flere. Alt dette tilsammen gør, at Biografteatrene blive en stærk Konkurrent til de almindelige Theatre. Men det værste er, at de samtidig ødelægge og nedbryde Ungdommen, og derfor bør Rigsdagen skelne mellem dem og de almindelige Theatre og lægge en stærkt stigende Skat paa Biografteatrene, thi disse have Raad til at bære den. Jeg vil derfor rette denne Opfordring til den ærede Ordfører inden tredie Behandling og bede Udvalget være følgagtigt, og jeg vil bede Finansministeren nøje overveje det, jeg her har sagt.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg maa takke Udvalgets Flertal for dets Tilslutning til Forslaget. De Forslag, som ere stillede af Udvalgets Flertal, slutte sig nøje til Forslagets Tanke. De tilsigte kun Tydeliggørelser og enkelte Ændringer, der ikke gribe ind i Lovforslagets Bygning. Jeg kan tiltræde disse Ændringsforslag, idet jeg dog skal bemærke med Hensyn til Ændringen under Nr. 4, som gaar ud paa, at Ordet „Bruttoindtægt“ ændres til „Entréindtægt“, at dette Ændringsforslag vistnok vil nødvendiggøre, at man kommer ind paa at give alternative Regler, i hvert Tilfælde for alle de Etablissementer, hvor Forestillinger af en eller anden Art ere forbundne med Servering. Saa længe der stod „Bruttoindtægt“, kunde man, hvis der fandt en klar Omgaaen af Loven Sted derved, at man ligefrem afskaffede Entréindtægten og blot tog saa meget mere for en halv Bajer eller for Smørrebrødet, eller hvad det nu var, man serverede derinde, slaa ned paa det og sige: Normalprisen for de Genstande er saadan og saadan, og I have taget en maskeret Entré gennem denne Forhøjelse. Denne Forhøjelse paa vedkommende Fødevarer regne vi for en Del af Indtægten. Det kan man ikke gøre, naar det begrænses absolut til Entréindtægten, og derfor vil denne Ændring nødvendiggøre, at der kommer en supplerende Bestemmelse om fast Afgift ved Siden af Entréindtægten, i hvert Fald for saadanne Etablissementer, hvor der finder Servering Sted i et Forestillingslokale. Saa maa det gives Administrationen frit, om den vil anvende den ene eller den anden af disse Former. Billetafgiften maa være det principale, men det er en nærmere Konsekvens af det stillede Ændringsforslag, som jeg tænker mig, det vil være rimeligt, at Re-

geringen selv udformer. Vi have Under søgelser i saa Henseende i Gang, men de ere endnu ikke afsluttede.

Der er blevet rejst nogen Tvivl om, hvorvidt den Bemyndigelse, det oprindelige Lovforslag gav Regeringen til Fritagelser for Forestillinger, naar disse finde Sted i almenyttigt og velgørende Øjemed, ikke er bleven begrænset for stærkt ved Flertallets Ændringsforslag. Jeg kan kun som Minister sige, at jo stærkere og klarere Grænse Lovgivningsmagten sætter for den Slags Rettigheder for Regeringen, des bedre for Regeringen. Der kan ikke tænkes noget ubehageligere for en Regering end at have en alt for vidtgaaende Bemyndigelse; jeg har derfor intet imod, at man fastsætter snævrere Grænser derfor, og jeg har ogsaa kunnet acceptere dette Ændringsforslag. Jeg skal i Forbindelse hermed omtale Spørgsmaalet om Zoologisk Have, der er draget frem baade af det ærede Medlem fra Vraa (Grønborg) og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at Zoologisk Have, saaledes som det ogsaa stemmer godt med Ordførerens Udtalelser, maa kunne fritages efter denne Lov, og hvis jeg faar med Udførelsen af denne Lov at gøre, vil jeg absolut gennemføre en saadan Fritagelse. Lige saa lidt som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds nærer jeg nogen Tvivl om denne Institutions Betydning i Oplysningens Tjeneste. For saa vidt der ikke tages særlig Entréindtægt til de Koncerter der holdes i Haven, maa de gaa ind under Havens almindelige Drift.

Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A.C.Meyer) fremkommede en Række mere almindelige Bemærkninger, men paa Grund af den sene Tid og især i Betragtning af, at det er anden Behandling af Forslaget, vi her have, skal jeg ikke komme ind paa dem. Jeg kan dog ikke nægte mig at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem overfor den Appel til Livsglæden, som han fremkom med allerede ved første Behandling, og som han med stor Styrke gentog her. Jeg vil ikke Livsglæden til Livs, men det ærede Medlem gør sig skyldig i nogen Ensidighed, naar han ligesom synes at forpagte Livsglæden for denne ene Form. Jeg nægter ikke, at der kan være Livsglæde forbundet med gode Teaterforestillinger og god Musik og maaske ogsaa nogen forbundet med mindre ædle Fornøjelser, men det er dog kun en Del; den sundeste og bedste Livsglæde er nu alligevel den, man nyder